Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Clausen, Johannes Carl Emil

Titel: BREV TIL: Beck, Johan Vilhelm FRA: Clausen, Johannes Carl Emil (1867-01-06)

Citation: Clausen, Johannes Carl Emil: ”BREV TIL: Beck, Johan Vilhelm FRA: Clausen, Johannes Carl Emil (1867-01-06)”, i *Venskab og Samvirke - Brevveksling mellem Vilh. Beck og Johannes Clausen*, O. Lohse, s. 134. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001991745-000-shoot-L0019917450000085.pdf (tilgået 16. april 2024)

Anvendt udgave: Venskab og Samvirke - Brevveksling mellem Vilh. Beck og Johannes Clausen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

J. Clausen til Vilh. Beck.
Ryslinge 6. Januar 1867.

Min kjære Ven! Nu kan Du da ikke sige, at jeg plager Dig med Skriverier; det er en rum Tid, siden Du fik Brev fra mig. — —

Jeg har havt en dejlig Jul, Du sagtens ogsaa. Forholdene her udvikle sig mere og mere i god Retning; det er forunderligt at see en hel ny Opvækkelse komme frem her ved Siden af den grundtvigianske Menighed, til hvilken jeg hører mindre og mindre. Vi have været en Eftermiddag hos Birkedal i Julen og havde det meget rart, skjønt jeg modsagde B., gik dog alt fredeligt og godt, og B. udtalte: ja, det er rart, Clausen, at vi to kunne leve saa godt jævnsides hinanden; til mig og Andre har B. udtalt, at han nu var glad over, at jeg var kommen her. Saaledes kan Bladet vende sig, naar vor Herre vender det.

Faaer Du udarbejdet en Beretning om Missionen? Det er vel ikke rimeligt, at Du faaer Tid dertil, hvor ønskeligt dette end kunde være. Lawaetz har skreven mig til, at han beklager sig ikke uden Grund lidt over, at de enkelte Medlemmer af Bestyrelsen veed saa lidt om Foreningens Virksomhed. I L's Brev var der ikke Spor af Klage over nogen, han skrev kun, at han har henvendt sig til Rønne for at faae noget at vide. Rønne veed rimeligvis ligesaa lidt. Stakkels Rønne, det er vist ensomt og trist for den gamle Mand, nu hans Kone er borte.

Mine Forventninger om, at Gøtzsche var særlig skikket til at udgive »Kristeligt Maanedsblad«, blive næppe skuffede; han har skrevet et ypperligt Indledningsstykke, som jeg ogsaa er vis paa, at Du vil synes om. Dine Tanker om, at Bladet skulde give rig Næring til Strid og Kiv, ere fejlagtige. Jeg synes ikke, Du kan bebrejde s. 135mig, at jeg er syg for Ordstrid med Grundtvigianerne; mine nære Forhold vidne herimod. Rigtignok fastholder jeg ligesaa bestemt som forhen mit Standpunkt overfor dem; jeg vil have Fred, naar vor Herre vil, men ingen Samvirken i kirkelig Forstand. Dine Unionsforsøg have ikke, hvor kjærligt de have været mente, ført til Enighed og Samvirken, snarere det modsatte. Det glæder mig derfor, at Du nu har slaaet ind paa en mere praktisk Vej, at vie Grundtvigianere og Pietister sammen, saa har Du idetmindste Offeret til Løn.

Vær sluttelig kjærligst hilset fra din trofaste Broder og Ven

J. Clausen.